

Betrokken merk: Uniebeeldmerk ad pepper the e-advertising network in de kleuren grijs en rood — Uniemerkt nr. 9 680 737

Procedure voor het EUIPO: procedure tot vervallenverklaring

Bestreden beslissing: beslissing van de vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 18 juni 2021 in zaak R 1621/2020-5

Conclusies

- de bestreden beslissing vernietigen voor zover daarin de vordering tot vervallenverklaring van Uniemerkt nr. 9 680 737 werd verworpen en Uniemerkt nr. 9 680 737 in zijn geheel nietig verklaren;
- verweerder en — indien deze formeel intervenieert — ook de andere partij in de procedure voor de kamer van beroep verwijzen in de kosten van de procedure, met inbegrip van verzoeksters kosten.

Aangevoerde middelen

- schending van artikel 58, lid 1, onder a), gelezen in samenhang met artikel 18, lid 2, van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad;
- schending van artikel 58, lid 1, onder a), gelezen in samenhang met artikel 18, lid 1, tweede alinea, onder a), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad;
- schending van artikel 58, lid 1, onder a), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad door een juridisch onjuiste beslissing van verweerder zonder bewijs van normaal gebruik.

Beroep ingesteld op 27 augustus 2021 — Gutseriev / Raad

(Zaak T-526/21)

(2021/C 422/36)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Mikail Safarbekovich Gutseriev (Moskou, Rusland) (vertegenwoordigers: B. Kennelly, QC, J. Pobjoy, Barrister, en D. Anderson, lawyer)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- (i) uitvoeringsbesluit (GBVB) 2021/1002 van de Raad van 21 juni 2021 tot uitvoering van besluit 2012/642/GBVB betreffende beperkende maatregelen met het oog op de situatie in Belarus (PB 2021, L 219 I, blz. 70) en (ii) uitvoeringsverordening (EU) 2021/997 van de Raad van 21 juni 2021 tot uitvoering van artikel 8 bis, lid 1, van verordening (EG) nr. 765/2006 betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van Belarus (PB 2021, L 219 I, blz. 3), nietig te verklaren, voor zover zij van toepassing zijn op verzoeker (hierna, samen: “bestreden handelingen”);
- te verklaren dat artikel 4, lid 1, van besluit 2012/642/GBVB van de Raad van 15 oktober 2012 (zoals gewijzigd) en artikel 2, lid 5, van verordening (EG) nr. 765/2006 van de Raad van 18 mei 2006 (zoals gewijzigd) niet-toepasselijk zijn voor zover zij van toepassing zijn op verzoeker omdat zij onrechtmatig zijn en dientengevolge, de bestreden handelingen nietig te verklaren, voor zover zij op verzoeker van toepassing zijn.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker partij drie middelen aan.

1. Eerste middel: de Raad heeft een kennelijke beoordelingsfout gemaakt door te oordelen dat is voldaan aan het criterium om verzoeker op te nemen in de bestreden handelingen.

2. Tweede middel: de Raad heeft verzoekers grondrechten geschonden, waaronder het recht op eerbiediging van het privéleven, het recht op verdediging, het eigendomsrecht en de vrijheid van ondernemerschap.
3. Derde middel: onrechtmatigheid indien het criterium voor plaatsing op een lijst van artikel 4, lid 1, van besluit 2012/642 van de Raad en artikel 2, lid 5, van verordening nr. 765/2006 van de Raad aldus moet worden uitgelegd dat het elke vorm van steun of elke vorm van uitkering omvat.

Beroep ingesteld op 30 augustus 2021 — Abenante e.a. / Raad en Parlement

(Zaak T-527/21)

(2021/C 422/37)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partijen: Stefania Abenante (Ferrara, Italië) en 423 andere verzoekende partijen (vertegenwoordiger: M. Sandri, advocaat)

Verwerende partijen: Europees Parlement, Raad van de Europese Unie

Conclusies

- bij wijze van een onverwijlde voorlopige prejudiciële beslissing de toepassing van [...] lid 1, onder a) en b), met onmiddellijke ingang opschorten;
- primair, de bestreden verordening in haar geheel nietig verklaren;
- zo niet, primair, [...] lid 1, onder a), van artikel 3 van verordening (EU) 2021/953 ⁽¹⁾ definitief nietig verklaren; [...] lid 1, onder b), van artikel 3 van verordening (EU) 2021/953 definitief nietig verklaren, dan wel nietig verklaren totdat de verordening uitdrukkelijk bepaalt dat er slechts sprake is van een positief geval voor Covid-19 wanneer is voldaan aan de protocollen van de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) en het Europees Centrum voor ziektepreventie en –bestrijding (ECDC) inzake het gebruik van RT-PCR-swabs bij asymptomatische en symptomatische personen ten aanzien van de ontwikkelingscycli;
- subsidiair, met het oog op een eventuele afstemming van de concrete eisen van de partijen, na de nietigverklaring van artikel 3, lid 1, onder a) en b), van de bestreden verordening, deze bepaling gedeeltelijk aldus wijzigen dat de inhoud van de genoemde leden wordt vervangen door de verplichting voor iedere Unieburger die het EU-certificaat wil verkrijgen, om in de situaties bedoeld in de verordening een speekseltest te laten afnemen en indien deze test positief uitvalt, een doeltreffende controle van het bevestigde geval van Sars-CoV-2/Covid-19 mogelijk te maken door te handelen in overeenstemming met de protocollen van de WGO en het ECDC;
- verweerders verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster vier middelen aan.

1. Eerste middel: schending van de artikelen 20 en 21 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: “Handvest”), in samenhang met schending van resoluties N. 2383/21 en N.2361/2021 van de Raad van Europa.

Met dit middel wordt aangevoerd dat de bestreden verordening, door personen die gevaccineerd zijn tegen Covid 19 gunstiger te behandelen dan personen die niet gevaccineerd zijn op grond van de onjuiste wetenschappelijke veronderstelling dat eerstgenoemden niet besmettelijk zijn, een onwettige discriminatie met betrekking tot de uitoefening van het recht van vrij verkeer in het leven roept, die uitdrukkelijk is verboden door de Raad van Europa, het uitvoerend orgaan van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: “EHRM”), waarbij de staten en de Unie zijn aangesloten, zodat zij niet kunnen afwijken van de richtlijnen ervan.